

การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2

The Participative Management of School Administrators Affecting on The Cores Competencies of The Students in Schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2.

วีระ หมายมั่น¹ อ.ดร.สมบุญ บุรศิริรักษ์² อ.ดร.สมชาย เทพแสง³

WeeraMaiman¹ Dr.Somboon Burasirirak² Dr.Somchai Thepsaeng³

¹นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ที่ปรึกษาหลักร่วม อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2 และศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนจากสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำนวน 291 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie ; & Morgan. 1970: 608-609) ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น(Strata) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00 ได้ค่าความเชื่อมั่น (α) ของสมรรถนะหลักของผู้เรียน เท่ากับ .971 และค่าความเชื่อมั่น (α) ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ .984 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) และสมการถดถอยพหุคูณแบบ วิธีการคัดเลือกเข้า (Multiple Regression Analysis- Enter Method)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านการใช้ทักษะชีวิต ด้านการแก้ปัญหาด้านการคิด และด้านการสื่อสาร
2. ระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวางแผนงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการจัดทำแผน และอนุมัติงบประมาณแผนงาน ด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการ และด้านการประเมินผล

3. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะหลักของผู้เรียน ในระดับปานกลาง ($r = .665$) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านร่วมกันพยากรณ์ต่อ สมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ได้ร้อยละ 54.10 โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการมีอำนาจการพยากรณ์สูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการนำไปปฏิบัติ และด้านการประเมินผลตามลำดับ

คำสำคัญ: การบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะหลักของผู้เรียน

Abstract

The purposes of this research were to study the level of the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2; study the level of the participative management of school administrators in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2; study the relationship between the participative management of school administrators and the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2; and study the participative management of school administrators affecting on the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2. The samples used in this research were 270 teachers in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2 by using Krejcie & Morgan (1970 : 608-609). The stratified random sampling was done by using school size as strata. Simple random sampling was applied thereafter by lottery. The instruments used for data collection were 5 point-rating scale questionnaires. The index of item- Objective Congruence (IOC) was valued since 0.60-1.00. The reliability (α) of the core competencies of the students was .971 and the reliability (α) of the participative management of school administrators was .984. The data analysis was done by mean, standard deviation, Pearson product-moment correlation coefficient, multiple correlation and multiple regression analysis- enter method.

The research results revealed as following;

1. The level of the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2 as a whole was at high level. When considering each individual aspect, the research found to be at high level in all aspects by descending order of the average as follow; the use of technology, the use of life skills, problem solving, thinking and communication.

2. The level of the participative management of school administrators in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2 as a whole was at high level. When considering each individual aspect, the research found to be at high level in all aspects by descending order of the average as follow; planning, implementing, doing plan and budget approval, setting goals and identifying needs, and evaluation.

3. There was a statistically significant moderate positive relationship at .01 level between the participative management of school administrators and the core competencies of the students ($r = .665$) in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2.

4. The participative management of school administrators affecting on the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2 at .05 level of

significance. All aspect of the participative management of school administrators were mutually affected on the core competencies of the students in schools under Phetchabun Primary Educational Service Area Office 2 with the predictive power was at 54.10 percent. The participative management of school administrators in aspect of setting goals and identifying needs affecting on the core competencies of the students in schools with the highest level of affect followed by implementing and evaluation respectively.

Keywords : The Participative Management, School Administrators, Cores Competencies of the Students.

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ในมาตรา 80 (3) ระบุว่า รัฐต้องพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติจัดให้มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทยมีระเบียบวินัย รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข[1]

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนต้อง มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและ การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกในคุณธรรมที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข[2]

ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องใช้ความสามารถที่มีอยู่และที่ซ่อนเร้นอยู่มาบริหารจัดการการศึกษาและภาระงานที่รับผิดชอบอยู่ให้บังเกิดผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์ยิ่งขึ้น ดร.ประเมษฐ์ โมลี" เผย 3 ปัจจัยสำคัญ สร้างนักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โอกาสและการฝึกฝน สร้างนักเรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เรียนดี กิจกรรมเด่น และพร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้แก่บุคคลอื่น หัวใจของการบริหารงานวิชาการที่เป็นปัจจัยของความสำเร็จจึงมี 3 เรื่องที่สำคัญ คือ 1) ครูมีความเชี่ยวชาญและมีความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียน 2) การจัดการความรู้ ได้แก่ สื่อ นวัตกรรม หลักสูตร วิธีการสอน ตลอดจนเทคนิคการจัดกิจกรรม และการประเมิน จะใช้วิธีส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อขึ้นมาใช้เอง การวัดประเมินผล คู่มือพัฒนานักเรียนด้วยตนเอง ไม่ได้ใช้สื่อของสำนักพิมพ์ใดเลย ซึ่งสิ่งนี้เกิดจากความเชี่ยวชาญของครูในโรงเรียนอย่างแท้จริง และ 3) การสร้างความตื่นตัวให้แก่แก่นักเรียนทั้ง การตื่นตัวที่จะเป็นผู้แสวงหาความรู้และการถ่ายทอดความรู้ให้แก่กัน จนทำให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จที่สำคัญ คือ วัฒนธรรมองค์กรที่ผู้บริหารเกำรุ่นพี่ กรรมการบริหารสถานศึกษา จะคอยส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนเป็นอย่างดีและสิ่งที่น่ายกย่องอย่างยิ่งคือ การยอมรับและให้เกียรติที่เกษียณอายุราชการแล้ว โดยมีระบบเชิญครูที่เกษียณเป็นครูเชี่ยวชาญทำหน้าที่นี้เทศครูรุ่นใหม่ เป็นที่ปรึกษา และนำลูกศิษย์ที่ประสบความสำเร็จกลับมาสอนน้อง ทำให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญจากรุ่นสู่รุ่น และที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรมคือ ทุกกิจกรรมจะมีรุ่นพี่มาคอยช่วยเหลือ เพราะกิจกรรมจะเน้นให้นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแบบ Learning by Doing โดยจะมีรุ่นพี่คอยให้ความช่วยเหลือ เด็กได้แสดงออกได้ทำซ้ำจนเกิดความเชี่ยวชาญ จะต้องส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอย่างเหมาะสมด้วย อย่างคิดว่าเป็นเพราะเด็กเก่งอยู่แล้ว ควรมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักแห่งความสำเร็จที่ว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จคือ ผู้ที่มีโอกาสและได้ฝึกฝน เพราะฉะนั้นเมื่อนักเรียนได้รับโอกาสและมีการทำซ้ำก็จะเกิดความเชี่ยวชาญ จนนำไปสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชานั้น วิธีการนี้เป็นการสอนและกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็นแสวงหาความรู้ได้ ไม่ยึดติดแต่การเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น [3]

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความต้องการที่จะให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก

และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม และมีความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มี ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดทั้งมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตซึ่งเป็น ความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการ สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลจัดการปัญหาและความขัดแย้ง ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่ พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นและสุดท้ายต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และ ใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการ ทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้แก่ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคมลักษณะนิสัยส่วนตัว ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำ ซึ่งการพัฒนา ผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ [4]

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางการศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการบริหารงานของสถานศึกษาให้ บรรลุตามเป้าหมาย ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีเทคนิค และใช้วิธีการบริหารหลากหลายรูปแบบ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานใน หน้าที่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูงสุด และเกิดผลสำเร็จขององค์กร การปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องใช้ผู้บริหาร การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ จึงจะนำโรงเรียนบรรลุความสำเร็จตามภารกิจและบทบาทหน้าที่ของโรงเรียน และต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานทุกคนแสดงออกถึงแนวคิดต่างๆ ร่วมกัน เพื่อสร้างแนวทางในการทำงานต่อไป

แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ ไบรอัน เจ แคลด์เวลล์แอนด์จิมเอ็มสฟิงคส์ [5] เป็นกระบวนการกำหนด เป้าหมายของโรงเรียน การกำหนดการวางแผน การงบประมาณ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล ส่งเสริมการมีส่วนร่วม จากคณะครู นักเรียน และชุมชนที่เหมาะสม มีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน เน้นหน้าที่หลักของโรงเรียน คือ การเรียนการสอนการบริหารแผนงานที่สอดคล้องกับรูปแบบปกติของงานในโรงเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะทำการศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาว่ามี ความสัมพันธ์อย่างไรกับสมรรถนะของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบูรณ์เขต 2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาทางการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะหลักของผู้เรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
4. เพื่อศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2 จาก 153 โรงเรียน จำนวน 1,239 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำนวน 291 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .80-1.00 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของสมรรถนะหลักของผู้เรียนเท่ากับ .971 และการบริหารแบบมีส่วนร่วมเท่ากับ .984 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักของผู้เรียนและการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธี Enter

ผลการวิจัย

1. ระดับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการแก้ปัญหาด้านการคิด และด้านการสื่อสาร

2. ระดับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวางแผนงานด้านการนำไปปฏิบัติด้านการจัดทำแผน และอนุมัติงบประมาณแผนงานด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการ และด้านการประเมินผล

3. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในระดับปานกลาง ($r = .665$) ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านร่วมกันพยากรณ์ต่อ สมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ได้ร้อยละ 54.10 โดย การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการมีอำนาจการพยากรณ์สูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการนำไปปฏิบัติ และด้านการประเมินผลตามลำดับ

ตัวแปรพยากรณ์	b	β	SE _b	t	p
1. ด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการ (X ₁)	.537	.556	.057	9.438*	.000
2. ด้านการวางแผนงาน (X ₂)	.011	.009	.066	.160	.873
3. ด้านการจัดทำแผน และอนุมัติงบประมาณ แผนงาน (X ₃)	.009	.008	.047	.186	.853
4. ด้านการนำไปปฏิบัติ (X ₄)	.185	.186	.066	2.816*	.005
5. ด้านการประเมินผล (X ₅)	.101	.104	.046	2.217*	.028
R = .735	SE _{est} = .4144	F =	62.161*		
R ² = .541	a = .592				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านการใช้ทักษะชีวิตด้านการแก้ปัญหาด้านการคิด และด้านการสื่อสาร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนได้ยึดตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารมีการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์คิดอย่างมีวิจญาณญาณ และคิดเป็นระบบ แสวงหาความรู้ต่างๆเพื่อนำประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง พร้อมทั้งนำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวศินี รุ่งเรืองและชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์[6]ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถนะผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช2556 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศา ผลการวิจัย พบว่าสมรรถนะผู้เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากและงานวิจัยของ กัญญ์วรา ผลเจริญ [7] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพการทำงานเป็นทีม การบริการที่คิดมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาตนเองตามลำดับ

2. ระดับ การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวางแผนงานด้านการนำไปปฏิบัติด้านการจัดทำแผน และอนุมัติงบประมาณ แผนงานด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการ และด้านการประเมินผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้ได้บังคับบัญชาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางจุดหมาย วางแผนงาน ร่วมปฏิบัติในเรื่องที่สำคัญต่อการบริหารโรงเรียนที่ อยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ จัดให้มีการทำแผนและการอนุมัติงบประมาณการนำไปปฏิบัติ ร่วมกัน และร่วมกันประเมินผล งานเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมใจ ศรีเยี่ยม [8] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและงานวิจัยของชาณี เหมือนโพธิ์ทอง [9] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารโรงเรียนมีความสำคัญต่อผลสำเร็จของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องเป็นทั้งผู้นำด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน มีกระบวนการวางแผนงาน จัดทำแผน อนุมัติงบประมาณ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน การกำกับติดตามการทำงานตลอดจนการประเมินผล โดยผู้บริหารให้กำลังใจครูอย่างใกล้ชิด อีกทั้งปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานและบุคลากรในสถานศึกษาให้เหมาะสมกับภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ และการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เป็นผลทำให้สมรรถนะของผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของไศภิดา คล้ายหนองสรวง [10] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ผลการวิจัย พบว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3 ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของกัญญา เพ็ชรนอก [11]ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานแบบมี

ส่วนร่วม และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ ผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านร่วมกันส่งผลต่อ สมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ได้ร้อยละ 54.10 โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการตั้งเป้าหมาย และระบุนความต้องการส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการนำไปปฏิบัติ และด้านการ ประเมินผลตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันผู้บริหารส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอบรมมาจากสถาบันพัฒนาผู้บริหาร สถานศึกษากระทรวงศึกษาธิการทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเกิดแนวคิดในการบริหารงาน สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงและ พัฒนาการบริหารให้มีศักยภาพดียิ่งขึ้นมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน โดยการมี ส่วนร่วมส่วนใหญ่ จะมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการทำงานเพื่อให้การทำงานดำเนินไปในทิศทาง เดียวกัน คู่เป้าหมายร่วมกันมีการตรวจสอบและประเมินผลอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐา สุขสมัยและ ประสพชัย พสุนนท์ [12] ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยภาพรวมส่งผล ต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของ บุคลากรด้านความไว้วางใจ ด้านการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงานส่งผลต่อ ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโศภิตา คล้าย หนองสรวง ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3 ผลการวิจัย พบว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านการตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ร่วมกัน (X1) ด้านการไว้วางใจกัน (X4) ด้านความยึดมั่นผูกพัน (X1) สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของสถานศึกษา (Y) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3 ได้โดยมีค่าอำนาจพยากรณ์เท่ากับ 58.10 เปอร์เซนต์

โดยเฉพาะด้านการตั้งเป้าหมายและระบุนความต้องการนับว่าเป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร สถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและ ผู้ปฏิบัติงาน เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีการกำกับ ดูแล นิเทศ และติดตามอย่างสม่ำเสมอ มีการระบุนความต้องการของ สถานศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงเป้าหมายของสถานศึกษา รวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมปฏิบัติงานในการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาเป้าหมายของโรงเรียนสอดคล้องกับจอร์จเบรต (Brecht G.1996:13) สรุปว่าการกำหนดเป้าหมายในการ ทำงานมีความสำคัญช่วยเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต ทำให้คนได้รับความสำเร็จในชีวิต ช่วยให้คนอยากทำสิ่งที่ดีในชีวิต เป็นความทำ ทาย เป็นแผนเป็นขั้นเป็นตอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายอื่นๆ

รวมถึงด้านการนำไปปฏิบัตินับว่าเป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะหลักของ ผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร สถานศึกษามีการดำเนินการบริหารร่วมกับผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ตามขั้นตอน กระบวนการของแผนปฏิบัติงานที่วางไว้ ผลักดัน แผนงานและโครงการต่างๆให้บรรลุผลสำเร็จของสถานศึกษา ดำเนินงานตามแผนงานในกรอบเวลาที่ชัดเจน ผลักดันแผนงาน และโครงการต่างๆในแผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังสอดคล้องกับยุทธนา พรหมณี[16] สรุปว่า การนำแผนสู่การปฏิบัติเป็นการดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้นโยบายบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ เป็นการนำโครงการ/กิจกรรม ที่ได้กำหนดไว้ในแผน ไปดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยต้องกำหนดองค์หรือบุคคลที่ รับผิดชอบ และวิธีการดำเนินการชัดเจนและสอดคล้องกับ บุขยมาศ แสงเงิน [15] สรุปว่า การนำไปปฏิบัติเป็น การนำผลของ การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน โดยกำหนดขั้นตอนการควบคุมและติดตามผลให้เป็นไปตาม แผนที่ได้วางไว้

รวมถึงด้านการประเมินผลนับว่าเป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะหลักของ ผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหาร สถานศึกษามีการประเมินคุณค่าการทำงานของบุคคลโดยนำผลที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณาตัดสิน เทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่ามี

คุณภาพในระดับใดและเพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติการกิจในสถานศึกษา เพื่อเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน และประสิทธิผลขององค์กร สอดคล้องกับสมชาย รัตนทองคำ [13]สรุปว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบที่นำข้อมูลจากการวัดผลมาตีค่าและตัดสินคุณค่าของผู้เรียน ซึ่งการวัดผลและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง เมื่อมีการวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดหลายด้าน เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพื่อตีค่า หรือสรุปคุณค่าออกมาถือว่าเป็นกระบวนการประเมิน ผลการประเมินจะมีความถูกต้องเที่ยงตรงเพียงใดขึ้นกับความถูกต้องของผลการวัด ถ้าผลการวัดถูกต้องการประเมินก็จะมี ความเชื่อถือได้มากและตรงกับความเป็นจริง ถ้าผลการวัดผิดพลาด การประเมินก็จะผิดพลาดไปด้วยและยังสอดคล้องกับภูมิชนะ เกิดพงษ์ [14]สรุปว่า การประเมินผลเป็นการตีค่าหรือกำหนดระดับคุณค่าของผลจากการวัดตามเกณฑ์ แล้ววินิจฉัย ตัดสิน สรุปคุณค่าที่ได้จากการวัดผลอย่างมีกฎเกณฑ์ และมีคุณธรรม เพื่อพิจารณาตัดสินใจว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการตั้งเป้าหมายและระบุความต้องการ โดยผู้บริหารร่วมกับครูกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน พร้อมแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภารกิจของสถานศึกษา ร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน

1.2 ควรส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการนำไปปฏิบัติโดยผู้บริหารมอบหมายให้ครูนำแผนงานและโครงการไปปฏิบัติตามกรอบเวลาที่กำหนดที่ชัดเจน

1.3 ควรส่งเสริมการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการประเมินผลโดยผู้บริหารร่วมกับครูในการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิผลองค์กร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียนจากกลุ่มตัวอย่างเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ รวมทั้งมีการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างในแต่ละจังหวัด จะทำให้เห็นถึงภาพรวมของการวิจัยอย่างครอบคลุม

2.2 ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมด้านตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา เช่น ด้านความยึดมั่นผูกพัน และด้านการไว้วางใจกัน เป็นต้น เพื่อส่งผลกระทบต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียน

2.3 ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมด้านตัวแปรอื่นๆ ในรูปแบบงานวิจัยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อส่งผลกระทบต่อสมรรถนะหลักของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

[1]สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.(2550).*รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*: มาตรา 80 (3). 23-24

[2]กระทรวงศึกษาธิการ.(2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*:6-7

[3]ปรเมษฐ์ โมลี.(2559,พฤษภาคม).การบริหารแบบมีส่วนร่วม.ผู้จัดการ.29 (สืบค้นเมื่อ 13 มี.ค.2560, จาก <http://www.manager.co.th/home/viewnews.aspx>

[4]กระทรวงศึกษาธิการ.(2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*:1-7

[5]ไบรอัน เจ แคลด์เวลล์แอนด์จิมเอ็มสฟิงค์.การบริหารและการตัดสินใจโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน.3-28(สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2560),จาก https://scholar.google.com.au/citations?view_op=view_citation&h

- [6]วคินี รุ่งเรืองและชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2560). การประเมินสมรรถนะผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ระบบทวิภาคี ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลกโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 19 (ฉบับที่ 2) : หน้า 176-188
- [7]กัญญ์วรา ผลเจริญ. (2559). การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [8]สมใจ ศรีเอี่ยม. (2549). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.103
- [9]ชาถนี เหมือนโพธิ์ทอง. (2554). การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับการทำงานเป็นทีมของพนักงานครูในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล กลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร.ปีที่ 2 (ฉบับที่ 2) : หน้า 195-200.
- [10]ไศลิดา คล้ายหนองสรวง. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต3.ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [11]กัญญา เพ็ชรนอก. (2558). การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม และภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 10 (ฉบับที่ 1) : หน้า 30-44.
- [12]กนิษฐา สุขสมัยและ ประสพชัย พสุนนท์. (2558).การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.วารสาร ธุรกิจปริทัศน์. ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2) : หน้า 9-25
- [13]สมชาย รัตนทองคำ. (2554). การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 5 (ฉบับที่ 1) : หน้า137-153.
- [14]ภูมิชนะ เกิดพงษ์. (2551). การวัดผล กับการประเมินผล คืออะไร. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2560 จาก<https://www.gotoknow.org/posts/181202>
- [15]บุษยมาศ แสงเงิน.(2553)การคิดเชิงบวก.สืบค้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2560จาก <https://www.google.co.th/search?q=บุษยมาศ+แสงเงิน%3A2553&oq=บุษยมาศ+แสงเงิน>
- [16]ยุทธนา พรหมณี. (2537)กระบวนการวางแผนทางการศึกษาของสำนักงานการประถมอำเภอในเขตการศึกษา 2 สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2559 จาก <https://www.google.co.th/search?q=ยุทธนา+พรหมณี>
-